

ĐÁP ÁN ĐỀ THI HỌC KÌ 2 – ĐỀ SỐ 2**MÔN: NGỮ VĂN - LỚP 6****BỘ SÁCH: CÁNH DIỀU****Thời gian làm bài: 90 phút****BIÊN SOẠN: BAN CHUYÊN MÔN LOIGIAIHAY.COM****Phần I:****Câu 1 (0.25 điểm):**

Đoạn thơ trên được viết theo thể thơ nào?

- A. Thơ lục bát
- B. Thơ song thất lục bát
- C. Thơ tự do
- D. Thơ sáu chữ

Phương pháp giải:

Dựa vào đặc trưng thể loại

Lời giải chi tiết:

Đoạn thơ trên được viết theo thể thơ lục bát

=> Đáp án: A

Câu 2 (0.25 điểm):

Chủ đề của đoạn thơ là gì?

- A. Tình cảm gia đình
- B. Tình yêu quê hương đất nước
- C. Tình yêu thiên nhiên
- D. Tình mẫu tử

Phương pháp giải:

Đọc kỹ đoạn thơ

Lời giải chi tiết:

Chủ đề của đoạn thơ là tình mẫu tử

=> Đáp án: D

Câu 3 (0.25 điểm):

Đoạn thơ sử dụng những biện pháp nghệ thuật đặc sắc nào?

- A. Điệp ngữ, ẩn dụ, nhân hóa
- B. Nhân hóa, chơi chữ, so sánh
- C. Liệt kê, nhân hóa
- D. Ẩn dụ, liệt kê

Phương pháp giải:

Vận dụng kiến thức về các biện pháp tu từ để xác định

Lời giải chi tiết:

Đoạn thơ sử dụng những biện pháp: điệp ngữ, ẩn dụ, nhân hóa

=> Đáp án: A

Câu 4 (0.25 điểm):

Từ “ngọn” trong câu thơ: *Ru cho mềm ngọn gió thu* được cảm nhận bằng:

- A. Vị giác
- B. Thính giác
- C. Cảm giác
- D. Thị giác

Phương pháp giải:

Vận dụng kiến thức về biện pháp tu từ ẩn dụ chuyển đổi cảm giác

Lời giải chi tiết:

Từ “ngọn” trong câu thơ: *Ru cho mềm ngọn gió thu* được cảm nhận bằng cảm giác

=> Đáp án: C

Câu 5 (0.25 điểm):

Câu thơ: *Cái thương cái nhớ nặng ngày xa nhau*, đã sử dụng biện pháp nghệ thuật gì?

Phương pháp giải:

Vận dụng kiến thức về các biện pháp tu từ để xác định

Lời giải chi tiết:

Câu thơ: *Cái thương cái nhớ nặng ngày xa nhau*, đã sử dụng biện pháp nghệ thuật ẩn dụ

Câu 6 (0.25 điểm):

Lời ru của mẹ đem đến những điều kì diệu gì?

- A. Mềm ngọn gió thu
- B. Tan đám sương mù lá cây
- C. Cái khuyết tròn đầy
- D. Cái thương cái nhớ nặng ngày, xa nhau
- E. Tất cả đáp án trên

Phương pháp giải:

Đọc kĩ đoạn thơ

Lời giải chi tiết:

Tất cả đáp án trên

=> Đáp án: E

Câu 7 (0.5 điểm):

Hình ảnh *bàn tay* trong câu thơ biểu tượng cho ai, có giá trị biểu đạt như thế nào?

Phương pháp giải:

Đọc kĩ và xác định giá trị biểu tượng của hình ảnh *bàn tay*

Lời giải chi tiết:

Hình ảnh bàn tay mẹ trong bài thơ tượng trưng cho người mẹ. Cả đời mẹ vất vả vì con, lam lũ nhọc nhằn chịu mọi đắng cay, nguyện hi sinh cả cuộc đời để cho con có cuộc sống tốt đẹp.

Câu 8 (1.0 điểm):

Viết đoạn văn khoảng 5-7 câu chia sẻ với mọi người về ý nghĩa của lời ru trong cuộc sống.

Phương pháp giải:

Nêu suy nghĩ của em

Lời giải chi tiết:

Gợi ý:

Tuổi thơ, chắc hẳn ai đó cũng từng ít nhất một lần được đắm mình trong lời ru ngọt ngào trước khi chìm vào giấc ngủ. Nó cứ êm ả trôi qua trong tình yêu thương vô bờ của ông bà, cha mẹ. Trong từng giấc ngủ luôn thấm đẫm những lời ru ngọt ngào cùng với tiếng võng đưa kéo cò kéo kệt và trôi vào cảm giác bồng bênh, nhẹ nhàng như rơi vào một cõi nào đó mênh mông, êm đềm vô tận. Một cách tự nhiên và vô hình những giai điệu nhẹ nhàng, sâu lắng ân tình đó đã bồi đắp hồn tôi, gạn đục khơi trong... Tự ngàn đời, những hình ảnh thân thuộc của quê hương như: *Bến nước, con đò, đêm trăng, cầu tre lắc lẻo, cánh cò bay lả bay la...* đã được kết thành lời ru ngọt ngào trĩu mến, quyện vào tiếng võng đưa cùng tiếng mẹ ru hời đưa con trẻ đi vào giấc ngủ. Năm tháng cứ qua đi, song tiếng ru của mẹ vẫn giữ gìn trọn vẹn trong tâm hồn của mỗi chúng ta với bao kỷ niệm êm đềm

thời thơ ấu. Trong câu hát mẹ ru con chứa chan tình mẫu tử. Lời ru của mẹ bao giờ cũng ngọt ngào êm ái, thân thương, trù mến. Trong muôn vàn tín hiệu của tình yêu thương thì lời ru của mẹ có ý nghĩa sâu sắc, đậm đà và để lại những ấn tượng khó phai mờ nhất.

Phần II (7 điểm)

Câu 1 (2 điểm):

Điền thành phần trạng ngữ thích hợp vào ô trống:

1. ...., các em học sinh được nghỉ học.
2. ...., thành tích của em luôn đứng thứ nhất.
3. ...., Nam đung xe vào hàng rào.
4. ...., bà ôm em mỗi ngày.
5. ...., lá vàng rụng đầy sân.
6. ...., học sinh chạy ào ra sân trường để chơi đuôi bắt, đá cầu, nhảy dây.
7. ...., em đã thức khuya học bài.
8. ...., ngày ngày bố em chở em tới trường

Phương pháp giải:

Vận dụng kiến thức về trạng ngữ và điền cụm từ thích hợp

Lời giải chi tiết:

1. Vì mưa lũ

2. Nhờ vào sự nỗ lực không ngừng nghỉ

3. Vì không tập trung

4. Với vòng tay ấm áp

5. Mùa thu tới

6. Giờ ra chơi

7. Để đạt được điểm cao bài thi sáng mai

8. Bằng chiếc xe đạp cũ

Câu 2 (5 điểm):

Viết bài văn kể về một kỉ niệm đáng nhớ của em với người bạn thân

Phương pháp giải:

1. Mở bài

Giới thiệu về kỉ niệm khó quên của em với người bạn thân

2. Thân bài

* Giới thiệu về người bạn thân của em:

- Người bạn thân đó là ai?
- Em và bạn đã chơi thân với nhau từ bao giờ?
- Tình bạn của hai bạn thân thiết như thế nào?

* Khái quát về kỉ niệm giữa em và bạn thân:

- Đó là một kỉ niệm vui hay buồn?
- Sự việc xảy ra trong hoàn cảnh và thời gian nào?

* Kể lại kỉ niệm của em và bạn thân:

- Kể lại toàn bộ sự việc diễn ra một cách cụ thể.
- Thái độ hành vi và phản ứng của em và người bạn thân khi đó như thế nào?
- Tình cảm bạn bè của em và bạn thân sau kỉ niệm đó.

3. Kết bài:

- Cảm nhận của em về kỉ niệm đó.
- Tình cảm của em dành cho người bạn thân.

Lời giải chi tiết:

Bài tham khảo:

Tuổi thơ tôi luôn gắn liền với những cánh đồng, những cánh cò, những con điều vi vu mùa hè và cả những lời rủ rê chơi bời của Ròm, thằng bạn thuở nhỏ của tôi.

Ròm là hàng xóm nhà tôi. Chúng tôi chơi với nhau từ hồi còn bú sữa. Thật ra nó có tên họ đằng hoàng nhưng bọn tôi ai cũng gọi nó là Ròm, nhất là mỗi khi nó ở trần, lòi cả xương sườn ra. Nói thế thôi chứ bọn trẻ nhà quê chúng tôi ai cũng è uột cả, chẳng hơn gì nó đâu nhưng gọi mãi rồi quen. Mà cũng lạ, tuy nó là con trai, lại cao hơn tôi cả khúc nhưng lại cứ bị tôi ăn hiếp! không biết nó có cảm giác gì khi bị tôi sai mà cái đầu bù xù của nó cứ gật đầu lia lịa, cười cười rồi làm ngay. Đúng là thằng đàn! Thế nhưng lâu lâu nó lại rủ tôi đi xem hát ở đầu làng nữa cơ. Và đối với tôi, nó là thằng bạn tốt nhất trên đời.

Tôi và nó hay chơi ở gần bờ sông, 1 nơi êm dịu và yên lành vô cùng. Nhưng ấy chỉ là ngay khúc sông đó thôi, chứ còn bên kia sông thì không ai dám bén mảng đến bao giờ. Đó là ngôi nhà của bà 5 xóm dưới. Hồi đó bà sống ở đó nhưng cách đây vài năm khi con bà chết đuối thì bà chuyển về xóm dưới sống cùng họ hàng. Thế là ngôi nhà bỏ hoang, Và từ đó chẳng biết từ đâu lại có tin đồn ngôi nhà có ma! Lúc đầu vài đứa biết rồi từ từ hết người này đến người kia và rồi cả xóm ai cũng đồn ầm lên. Không biết người đồn có thật nhìn thấy con ma bay là đàn gì đó hay không nhưng cả tôi và thằng Ròm đều thấy lạnh ớn. Tuy thế nhưng khu đồng cỏ đã bị tụi thằng Tí, thằng Tèo giành chơi nên tụi tôi đành phải "dững cảm" chơi ở mé sông; và lại ban ngày thì ma nào lại dám nhát bọn tôi. Nhưng quả thật là lâu lâu tôi cũng khá tò mò về chuyện ma quỷ đó và tôi cũng đã từng rủ thằng Ròm đi khám phá 1 phen nhưng nó chuyên môn từ chối, thằng coi vậy mà nhát! Nhưng nó không né mãi được, thằng Tí quậy ấy đã ngang nhiên thách bọn tôi đi

vào ngôi nhà hoang ấy đương nhiên là 1 người như tôi không đời nào lại để bị coi thường thế được, thế là tôi đồng ý. Nhưng chẳng bao lâu sau tôi lại hối tiếc cái tính anh hùng rơm rêu ngu ngốc của mình. Tôi lo ngay ngáy thằng Ròm cũng chẳng hơn gì, nó mới nghe tôi nói mà đã la oai oái cả lên, lại càng làm tôi nhụt chí anh hùng. Nhưng để bảo vệ danh dự tôi nhất quyết phải đi, thế là tôi năn nỉ, năn nỉ, rồi bắt buộc, và cả hăm dọa thằng qui đó. may mắn là nó biết sợ nên đồng ý liền. thế là tối đó bọn tôi trốn ba mẹ chạy ù ra bờ sông bọn thằng Tí đã chờ sẵn nhưng tụi nó không vô mà lại núp sau bụi tre xem bọn tôi. Tôi ra về bình tĩnh kéo ngay thằng Ròm vào trong dưới những cặp mắt đầy ngưỡng mộ của tụi nó, nhưng có ai biết rằng tôi đang toát cả mồ hôi. Tôi rất sợ bóng tối! thằng Ròm không biết thì sao chứ khi tôi bóp chặt tay nó, nó la oai oái cả lên. Vào đến giữa nhà cũng chưa thấy gì, vẫn là bóng tối và những cơn gió lùa. Tuy đã bớt sợ nhưng sao tôi hồi hộp quá. Tôi tưởng tượng không biết con ma này sẽ ra sao... ồm, mập? cao, thấp? bay hay là đi như con người? Eo ôi, nghĩ đến thế tôi rùng cả mình... RẦM...

Bố, mẹ, bà nội, thằng Ròm...mọi người đều xung quanh tôi cả. Thằng Ròm kể khi cánh cửa sổ chợt đóng sầm lại, nó cứng cả người, đang tính lôi tôi ra thì mới nhận ra tôi đã mất tiêu, hoảng hồn, mò mẫm mãi thì phát hiện ra tôi đây nằm thẳng đơ dưới sàn! Nó sợ quá chạy đi kiếm người lớn. Tụi thằng Tí thấy Ròm chạy, sợ quá cũng toán loạn cả lên. Tối đó tôi bị 1 trận toi tả, bố quát mấy phát đau điếng cả người, còn nội thì cứ ngồi niệm phật, sợ tôi bị ma ám! thằng Ròm cũng chẳng hơn gì tôi, cũng toi bời. Đúng là 1 buổi tối nhớ đời!

Sau này thằng Ròm chuyển lên thành phố học, bỏ lại tôi đây 1 mình ở trường huyện, buồn chết được. Tuy thế kỉ niệm này sẽ luôn nằm mãi ở 1 ngăn nào đó trong tim tôi. Hy vọng đến 1 ngày, tôi và nó lại cùng đi thả diều, bắt bướm với nhau, và nhất định thăm lại ngôi nhà năm nào, mặc dù giờ nó đã trở thành 1 mảnh vườn tuyệt đẹp.

(Nguồn: Sưu tầm)

Loigiaihay.com